

Muziekkamer Oegstgeest

Een magistraal recital van pianiste Maya Ando

Zondagmatinee in de Paulus, Oegstgeest: Maya Ando, piano. Chopin, Skrjabin, Rachmaninov, Debussy en Gershwin – 8 oktober 2017.

Is een rapsodie niet maar een aaneenschakeling van allerhande zoete invallen? Zo ook Rhapsody in Blue van George Gershwin, waarin vloeien jazz en klassieke muziek zomaar samen. Mooi is dat. Deze compositie uit begin januari 1924, in der haast in slechts drie dagen neergepend voor twee piano's, is evenwel vooral bekend in de versie voor piano en orkest – een repertoirestuk dat niet van de hand van Gershwin zelf is. Die voor pianosolo wordt zelden uitgevoerd en dit is spijtig. Althans ik zou haar in het vervolg verkiezen boven die met orkest, waarin Gershwins originaliteit en rijkdom aan wufte ideeën bijkans ondersneeuwen. Groots en meeslepend nu, dan weer subtiel, intiem of guldig. Precies dit sprak uit de vertolking van pianiste Maya Ando in de Paulus. Er gebeurde daar weer een wonder.

Grote moed

Niet eerder hoorde ik Rhapsodie in Blue zo overtuigend, in al haar compleetheid, organisch ontplooid onder een prachtige, kleurrijke boog. En dit nota bene tot slot van haar recital dat maar liefst tweemaal drie kwartier nam en alle concertgasten van begin tot eind ongemeen boeide, zo bleek ook na afloop. Ze had zich erop verheugd, zei ze vooraf, en zich vergist in de lengte. Men zegt wel: alle het goede komt in drieën. Maya Ando toonde zich heel genereus en dit in een divers programma, waarin zij van grote moed getuigde bovendien. Bij aanvang een Polonaise en de Barcarolle opus 60 van Chopin, en vooraf aan Skrjabins extreem

virtuoze en tegelijk complexe Acht etudes opus 42 een Chopinesque Etude uit diens opus 2. Zo verbond ze deze evenknieën Chopin en Skrjabin met elkaar. Vervolgens gaf ze twee Preludes van Rachmaninov met grandeur ten beste. Na de pauze Debussy's Clair de lune – uit pure verstillings eerst, sproot geheel vanzelfsprekend verrukkelijke verbeeldingskracht voort, ingegeven door diepe verwondering over zoveel van maanlicht overgoten schoonheid – en met rechtgeaarde sjeu Rachmaninovs bewerking van een liefdeslied uit Fritz Kreislers *Alt-Wiener Tanzweisen*.

Rockin' the World!

Tot slot – vooraf aan Rhapsody in Blue – Gershwins *Someone to watch over me* (in de concertparafrase van Whitney) en *I've got rhythm*. Inderdaad, Maya Ando's *truly rockin' the world!* en zo zij kondigde zich aan. Ziedaar, zij onderstreepte in haar debuut in Nederland waarom zij prijzen bij internationale concoursen verwierf, waaronder nota bene de eerste prijs bij het 22. *internationaler Johannes Brahms Wettbewerb 2015* in Oostenrijk. Wie dit bereikte, weet van diep tasten, waarachtig, ongemeen virtuoos als ook met flair, geestkracht en toch steeds verfijnd. Hoe zij ooit aan de piano is geraakt? Ze was vier jaar, vertelde ze, toen haar vader en grootvader – zelfs geen musici – besloten een vleugel in huis te nemen. Wel ja, geboren in Japan, spreekt ze inmiddels ook vloeiend Duits. *Bis bald, Frau Ando, Sie haben uns nicht nur sehr beeindruckt, sondern grosse Freude und Staunen bereitet. Es war meisterhaft.*

Lucien Knoedler